

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO

Warszawa, dnia 21 października 2015 r.

Poz. 8421

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR LEX-I.4131.211.2015.BB WOJEWODY MAZOWIECKIEGO

z dnia 19 października 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515)

stwierdzam nieważność

§ 2, § 3 w części „...”, które jest ważne do czasu zawarcia umowy o korzystanie z przystanków, której wzór stanowi załącznik nr 2 do niniejszego regulaminu”, § 4, § 6 i § 11 załącznika Nr 1 do uchwały Nr X/94/2015 Rady Miejskiej w Karczewie z dnia 18 września 2015 r. w sprawie określenia warunków i zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Karczew, a także załącznika Nr 1 i 2 do Regulaminu określającego warunki i zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych na terenie Gminy Karczew.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 18 września 2015 r. Rada Miejska w Karczewie podjęła uchwałę Nr X/94/2015 w sprawie określenia warunków i zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych, których właścicielem lub zarządzającym jest Gmina Karczew. Uchwałę tę podjęto na art. 15 ust.2 i art. 16 ust. 1 oraz art. 4 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1440). Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 6 i ust. 2 ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego polega m.in. na określeniu przystanków komunikacyjnych i dworców, których właścicielem lub zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, udostępnionych dla operatorów i przewoźników oraz warunków i zasad korzystania z tych obiektów. Określenie przystanków komunikacyjnych i dworców oraz warunków i zasad korzystania następuje w drodze uchwały, podjętej przez właściwy organ danej jednostki samorządu terytorialnego. Regulacja przepisów **§ 2, 6 i 11 Załącznika nr 1 do uchwały Rady Miejskiej jak również załącznika Nr 1 i 2 do Regulaminu** określającego warunki i zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych, nie mieści się w treści upoważnienia, wynikającego z dyspozycji art. 15 ust. 2 ustawy. Przepis art. 15 ust. 2 w związku z ust. 1 pkt 6 ustawy upoważnia radę gminy do podjęcia uchwały mającej rangę aktu prawa miejscowego. Wydając akty będące źródłem prawa powszechnie obowiązującego na terenie jednostek samorządu terytorialnego, organy tych jednostek obowiązane są przestrzegać zakresu udzielonej przez ustawodawcę delegacji zawartej w ustawie. Każde unormowanie wykraczające poza udzielone upoważnienie ustawowe stanowi naruszenie konstytucyjnych warunków legalności aktu prawa miejscowego wydanego na podstawie delegacji ustawowej. Uregulowanie przez Radę Miejską w **§ 2** uzależnienia udostępnienia przewoźnikom przystanków od złożenia pisemnego wniosku , którego wzór stanowi załącznik Nr 1 do Regulaminu, ustalenie w **§ 3** , że uzgodnienie jest ważne jest do czasu zawarcia umowy o korzystanie z przystanków, której wzór stanowi załącznik Nr 2 do Regulaminu, a także regulacja zawarta w **§ 4** Regulaminu, polegająca na tym, że nie zawarcie umowy w przeciągu miesiąca powoduje utratę ważności uzgodnienia, jest sprzeczne z art. 15 ust. 1 pkt 7 i art. 15 ust. 2 ustawy.

W dziale II rozdziale 3 oddział 2 ustawy, uregulowane zostały kwestie związane z zawieraniem przez operatora umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, natomiast w kolejnym oddziale 3, sprawy związane z dokonaniem zgłoszenia

przez przewoźnika zamiaru wykonywania przewozu osób w zakresie publicznego transportu zbiorowego, a także z wydawaniem oraz cofaniem takiego zgłoszenia.

W przypadku, gdy z operatorem zawierana jest umowa o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego, ustawodawca reglamentując tę część organizacji transportu publicznego, określił w art. 25 ust. 3 ustawy, co powinna zawierać w szczególności taka umowa. W świetle przepisów ustawy, organizator, po wybraniu najkorzystniejszej oferty na podstawie warunków i kryteriów określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia, w terminie 30 dni od dnia przekazania zawiadomienia o wyborze oferty, zawiera z przedsiębiorcą umowę o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Jednym z ustaleń umownych jest określenie strony, która zobowiązana jest **uzgodnić zasady korzystania z przystanków komunikacyjnych i dworców**, z ich właścicielami i zarządzającymi.

Na mocy art. 7 ust. 4 pkt 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym **zadania organizatora publicznego transportu zbiorowego w gminie wykonuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta**. Na podstawie art. 8 ustawy do zadań organizatora należy: planowanie rozwoju transportu, organizowanie publicznego transportu zbiorowego oraz zarządzanie publicznym transportem zbiorowym. Podkreślić wymaga, że zgodnie z dyspozycją art. 15 ust.1 ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego, polega w szczególności na: badaniu i analizie potrzeb przewozowych w publicznym transporcie zbiorowym, z uwzględnieniem potrzeb osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej zdolności ruchowej; podejmowaniu działań zmierzających do realizacji istniejącego planu transportowego albo do aktualizacji tego planu; przygotowaniu i przeprowadzeniu postępowania prowadzącego do zawarcia umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego **oraz zawieraniu umowy o świadczenie usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego**. Dlatego też wprowadzenie do Regulaminu (§ 6) przepisu dotyczącego terminu zawierania umów wkracza w kompetencję organizatora i narusza wskazany wyżej przepis.

Do uzgodnienia zasad korzystania z przystanków komunikacyjnych, zastosowanie mają przepisy art. 32 ustawy, który określa tryb dokonania uzgodnienia zasad korzystania z przystanków przez przedsiębiorcę, przed dokonaniem zgłoszenia o zamiarze wykonywania przewozu. Wprowadzony w § 11 Regulaminu obowiązek aktualizowania przez przewoźnika rozkładów jazdy został już uregulowany w art. 32 ust. 6 ustawy. W orzecznictwie sądów administracyjnych wielokrotnie wskazywano, że powtórzenia **i modyfikacje**, jako wysoce

dezinformujące, stanowią istotne naruszenie prawa (wyrok NSA z 16 czerwca 1992 r., ONSA 1993/2/44; wyrok NSA z 14 października 1999 r., OSS 2000/1/17; wyrok NSA 6 czerwca 1996 r., sygn. SA/Wr 2761/95, nie opubl.). Powtarzanie regulacji ustawowych, bądź ich modyfikacja i uzupełnienie przez przepisy uchwały może bowiem prowadzić do odmiennej czy sprzecznej z intencjami ustawodawcy interpretacji. Trzeba bowiem liczyć się z tym, że powtórzony czy zmodyfikowany przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go zamieszczono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy. W takim kontekście, praktykę powtarzania i modyfikacji w aktach prawnych przepisów zawartych w aktach hierarchicznie wyższych, należy uznać za niedopuszczalną. Ze stanowiskiem takim koresponduje § 115, § 116 i § 118 w zw. z art. 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz.908), zgodnie z którymi w aktach prawa miejscowego zamieszcza się tylko przepisy regulujące sprawy przekazane do unormowania w przepisie upoważniającym, nie zamieszcza się przepisów niezgodnych z ustawą upoważniającą, ani nie powtarza się przepisów ustaw, ratyfikowanych umów międzynarodowych i rozporządzeń.

Warunki i zasady korzystania z przystanków należy rozumieć jako faktyczne określenie sposobu korzystania z miejsca przeznaczonego do wsiadania lub wysiadania pasażerów na danej linii komunikacyjnej. Zasady te kierowane są do przewoźnika, który na ich podstawie będzie świadomy, w jaki sposób jest zobowiązany świadczyć usługi korzystając z przystanków, które są własnością (lub w posiadaniu) gminy. Brak zatem podstaw do umieszczania w uchwale dotyczącej warunków i zasad korzystania z przystanków zapisów, które nie dotyczą faktycznego korzystania z przystanku.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały w części objętej stwierdzeniem nieważności, z dniem jego doręczenia.

Wojewoda Mazowiecki:
Jacek Kozłowski